proLékaře.cz | 20.11.2026

PALATINÁNĚ DISLOKOVANÝ ŠPIČÁK A ASOCIOVANÉ DENTÁLNÍ ANOMÁLIE

Kostolányová M., Krejčí P.
Klinika zubního lékařství LF UP a FN, Olomouc

Úvod: Horní špičák patří k zubům, jehož vývoj v čelisti probíhá nejvzdáleněji od jeho definitivního uložení v zubním oblouku až v blízkosti nosní dutiny, a jeho erupční dráha je proto v porovnání s ostatními zuby stálé dentice nejdelší.
Jedním z etiologických faktorů retence (v tomto případě přesněji impaktace) horního špičáku je nedostatek místa v zubním oblouku či jiná forma překážky v jeho erupční dráze (nadpočetný zub, odontom aj.). Na druhou stranu ve většině případů palatinálně dislokovaných špičáků i přes dostatek místa v zubním oblouku a volné erupční dráze k jejich spontánní erupci nedochází.
Dentice pacientů s palatinálně dislokovanými špičáky je často postižena přidruženými dentálními anomáliemi – mezi nejčastější z nich patří hypodoncie, mikrodoncie, morfologické změny postranních řezáků, infraokluze dočasných molárů, transpozice zubů či taurodontismus. Souvislost mezi hypodoncií a doprovázejícími dentálními anomáliemi na jedné straně a palatinálně dislokovanými špičáky na druhé straně je náplní výzkumu hypodoncií v širších souvislostech, především v klinických dopadech na takto postižené jednotlivce.
Závěr: V našem příspěvku shrneme dosavadní poznatky o klinickém obrazu dentice pacientů postižených palatinálně dislokovaným špičákem.

